

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Αχ! Αμμόχωστος μου εσύ, πόλη δοξασμένη
απ' τον καιρό του Τεύκρου ως σήμερα χλιοτραγουδισμένη,
χέρια ανίερα ζήλεψαν την τόση ομορφιά σου
και θέλησαν να ξεριζώσουν με βία την καρδιά σου.

Μαύρο ήτανε εκείνο το καλοκαίρι ...
Θάνατο και μαυρίλα κουβάλησε τ' αγέρι
που φύσηξε μακριά απ' τη Τουρκιά
και έφερε πόνο και προσφυγιά.

Σαράντα έξι χρόνια από τον Τούρκο σκλαβωμένη,
μένεις αμίλητη, βουβή και δακρυσμένη,
μονάχη μένει η θάλασσά σου η δροσερή
και ασάλευτη, γυμνή η αμμουδιά σου η χρυσή.

Σπαράζουνε βαθιά τα σωθικά...
Όλα μου φαίνονται τόσο ανήθικα,
καθώς τον Τούρκο βλέπω πάλι να εισβάλει
μόνη ελπίδα μου ο Θεός έξω να τον βγάλει.

Την λεηλάτησή σου πάλι δεν θέλω να βιώσω
και τη ψυχή μου επιθυμώ σε σένα να παραδώσω.
Στην αγκαλιά σου θέλω να αφεθώ
και εκεί για τελευταία φορά να κοιμηθώ.

Ποιητική ομάδα: Στ'1

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Πόλη μας χλιοτραγουδισμένη
έχει 46 χρόνια που είσαι σκλαβωμένη.
Αμμόχωστος μας αγαπημένη,
πόσα χρόνια ακόμα θα είσαι φυλακισμένη!

Πόσο θα 'θελα να χαρώ τη θάλασσα τη δροσερή,
με την ψιλή την άμμο τη χρυσή.
Πόσο θα 'θελα να ξαναβρεθώ εκεί,
να μοιραστώ χαρές και όμορφες βραδιές!

Αχ! Λαβωμένη μας Αμμόχωστος, σ' απήγαγαν οι Τούρκοι,
σ' έκλεισαν σε συρματοπλέγματα και σε χείρονται οι κακούργοι!
Μα εντελώς ξαφνικά και ανήθικα τώρα σε ανοίξαν
και τις πληγές μας τις παλιές πάλι μας θυμήσαν!

Τον Τούρκο βλέπω να εισβάλλει,
για δεύτερη φορά να με προσβάλλει!
Μπήκανε στην πόλη μας με τα φορτηγά
και μας κλέψανε όλη τη χαρά.

Αμμόχωστος μου...ανοίξαν τα συρματοπλέγματά σου,
νόμιζες πως ήμασταν εμείς...ΑΛΛΑ ήταν οι οχτροί!
Μην κλαις, θα γυρίσω και θα σε ξαναντικρίσω,
υπόσχεση σου δίνω πως θα σε πάρω πίσω!!

Ποιητική ομάδα: Στ'2